

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca 2019 r., znak (...) - 2002 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. S. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. W treści decyzji organ rentowy wskazał, że przedłożone przez W. S. dowody w postaci świadectwa pracy oraz druków Rp – 7 z dnia 23 maja 2001 r. określających wysokość osiąganego przez nią wynagrodzenia w latach 1978 – 1992 nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego.

/decyzja plik II akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła W. S. wnosząc o przeliczenie kapitału początkowego w oparciu o dokumenty płacowe otrzymane z Archiwum w Ł. , po ich uprzedniej weryfikacji z drukiem Rp – 7 z dnia 23 maja 2001 r. wystawionym przez (...) Biuro (...).

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.4 – 5/

Na rozprawie w dniu 22 października 2019 r. W. S. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie , a pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania

/stanowisko wnioskodawczyni min. 00:02:40 , stanowisko pełnomocnika organu rentowego min.00:03:02 rozprawy z dnia 22 października 2019 r. , płyta CD k.70/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona W. S. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 9 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył ponownie W. S. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 162 248,79 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1 281,69 zł ustaloną w decyzji z dnia 2 kwietnia 2002 r. o ustaleniu kapitału początkowego (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 104,98 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1988 – 1997 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł) ; okresy składkowe (tj. 17 lat i 7 miesięcy tj. 211 miesięcy) ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 72,37 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn). Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględniono wnioskodawczyni okresów przebywania na urlopie bezpłatnym.

/decyzja k.20 – 22 plik II akt ZUS , decyzja k.28 – 29 plik II akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonej w następującej wysokości:

- za rok 1988 – 818 265,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 128,44 %,
- za rok 1989 – 2 798 724,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 2 481 096,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 112,80 %,
- za rok 1990 – 11 435 556,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12 355 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 92,55 %,
- za rok 1991 – 14 944 129,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 21 240 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 70,36 %,
- za rok 1992 – 28 125 435,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 35 220 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 79,86 %,
- za rok 1993 – 47 840 819,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 47 940 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 99,79 %,
- za rok 1994 – 73 656 200,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 936 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 115,20 %,
- za rok 1995 – 9 501,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 8 431,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 112,69 %,
- za rok 1996 – 12 590,94 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 10 476,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 120,19 %,
- za rok 1997 – 15 030,32 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12 743,16 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 117,95 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 104,98 %.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.23 plik

II akt ZUS/

W dniu 11 marca 2019 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. S. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r.

/decyzja plik II akt ZUS/

W okresie od 6 listopada 1978 r. do 31 stycznia 1992 r. W. S. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Biurze (...) w Ł..

/świadczenie pracy k.23 – 23 odwrot/

Z treści kart ewidencji zarobków z ww. zakładu pracy wynika ,że wynagrodzenie wnioskodawczynie kształtowało się następująco:

- 1978 r. – 3 542,00 zł
- 1979 r. – 51 917,00 zł
- 1980 r. – 59 377,00 zł
- 1981 r. – 87 755,00 zł
- 1982 r. – 121 202,00 zł
- 1983 r. – 19 163,00 zł
- 1984 r. – 62 807,00 zł
- 1985 r. – 248 766,00 zł
- 1986 r. – 107 715,00 zł
- 1987 r. – 392 697,00 zł
- 1988 r. – 818 265,00 zł
- 1989 r. – 2 813 271,00 zł
- 1990 r. – 11 874 048,00 zł
- 1991 r. – 16 122 569,00 zł
- 1992 r. – 1 143 350,00 zł

/dokumentacja osobowa wnioskodawczynie k.18 – 55/

Zważywszy na ww. wysokość osiąganego przez wnioskodawczynie wynagrodzenia , wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 10 najkorzystniejszych lat tj. 1988 – 1997 wyniósł 105,95% , a wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. 114 074,29 zł.

/wyliczenia ZUS k.60 – 60 odwrot/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz dokumentacji osobowej ubezpieczonej, a odnoszącej się do kwestionowanego przez nią okresu.

W ocenie Sądu dokonane przez organ rentowy hipotetyczne wyliczenie wysokości kapitału początkowego wnioskodawczynie z uwzględnieniem wynagrodzenia wykazanego na kartach wynagrodzeń ,jake osiągała podczas zatrudnienia w (...) Biurze (...) w Ł. , powinno zostać uwzględnione przy wyliczaniu wartości należnego jej kapitału początkowego. Wprawdzie dane zawarte w dokumentacji płacowej wnioskodawczynie różnią się od danych zawartych w druku Rp – 7 z dnia 23 maja 2001 r. stanowiącego podstawę dotychczasowych wyliczeń Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych, to jednak Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności danych wskazanych w przedstawionych kartach wynagrodzeń z (...) Biura (...) w Ł. . Nie ulega bowiem wątpliwości, że karty wynagrodzeń wnioskodawczyni były sporządzane przez jej ówczesny zakład pracy na bieżąco, a zatem nie sposób poddać w wątpliwość zawartych tam danych, w przeciwieństwie do danych wykazanych w druku Rp – 7, który to druk został sporządzany po blisko 10 latach od zakończenia świadczenia przez wnioskodawczynię pracy na rzecz (...) Biura (...) w Ł.. Podkreślić również należy, że wnioskodawczyni nie kwestionowała dokonanych przez organ rentowy wyliczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. S. jest uzasadnione.

Wskazać należy, że istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadziła się do rozstrzygnięcia, czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawczyni.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1270) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Stosownie zaś do treści art.174 ust.3b jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Istota niniejszego postępowania sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy możliwym jest przyjęcie innych wartości wynagrodzenia przy wyliczaniu kapitału początkowego ubezpieczonego. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wartość kapitału początkowego ubezpieczonej przekłada się bezpośrednio na wysokość należnego jej świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru

emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało, że ubezpieczona świadczyła pracę w (...) Biurze (...) w Ł. i z tego tytułu osiągała wynagrodzenie wskazane na kartach wynagrodzeń pochodzących z tego okresu. W ocenie Sądu przedstawione dowody pozwoliły ponad wszelką wątpliwość ustalić wysokość wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawczynię w spornych okresach. Na podstawie dokumentacji pracowniczej wnioskodawczynie, organ rentowy obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz jego wartość. Wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1988 – 1997 okazał się wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem ubezpieczonej i co istotne skutkowało zwiększeniem wartości należnego mu kapitału początkowego.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi oraz pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji.

S.B.